Το Jacobin Greece στην Ισπανία για τις κρίσιμες εκλογές της 29ης Νοεμβρίου

Οι πρόωρες εκλογές που προκήρυξε ο πρωθυπουργός Πέδρο Σάντσεθ για τις 29 Νοεμβρίου συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον της Ευρώπης και ολόκληρου του κόσμου. Όχι άδικα, καθώς η Ισπανία αποτελεί μια «νησίδα» προοδευτικής διακυβέρνησης σε μια θάλασσα χωρών της περιοχής όπου κυριαρχούν το ακραίο κέντρο, η συντηρητική δεξιά και η φασίζουσα ακροδεξιά.

Τα πολιτικά ζητήματα που κρίνουν το εκλογικό αποτέλεσμα στην Ισπανία καθορίζουν τη διεθνή πολιτική ατζέντα. Το στεγαστικό και το κόστος ζωής, η μετανάστευση, το Παλαιστινιακό, η άνοδος της ακροδεξιάς και η πολεμική προετοιμασία είναι οι αιχμές γύρω από τις οποίες συγκρούονται τα δύο κυρίαρχα στρατόπεδα που έχουν διαμορφωθεί στη χώρα: από τη μία, το προοδευτικό μπλοκ, με κεντρική φιγούρα τον σοσιαλδημοκράτη Πέδρο Σάντσεθ και τη διττή σχέση στήριξης και ελέγχου με το Sumar (την εκλογική και πολιτική συμμαχία της ριζοσπαστικής αριστεράς, από την οποία αποχώρησε το Podemos και πλέον ονομάζεται Frente Amplio) και, από την άλλη, η συμμαχία της συντηρητικής δεξιάς του Λαϊκού Κόμματος (Partido Popular) με το ακροδεξιό VOX του Σαντιάγο Αμπασκάλ.

Πέρα από τη διεθνή διάσταση που απέκτησαν οι εκλογές λόγω της στάσης της προοδευτικής κυβέρνησης απέναντι στη γενοκτονία στη Γάζα και τον πόλεμο ΗΠΑ-Ισραήλ ενάντια στο Ιράν, μια σειρά από άλλα ζητήματα τους προσδίδουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Η στεγαστική κρίση έλαβε εκρηκτικές πολιτικές διαστάσεις με την απόπειρα έξωσης της Μαρικάρμεν, οδηγώντας σε σημαντικές νομοθετικές παρεμβάσεις μετά την επιτυχία της σπάνιας γενικής απεργίας της 11ης Νοεμβρίου. Σε ένα ευρωπαϊκό τοπίο όπου η διαχείριση της μετανάστευσης χαρακτηρίζεται κατά βάση από αστυνόμευση, καταστολή και δολοφονίες στα σύνορα, η ισπανική κυβέρνηση επιχείρησε τη νομιμοποίηση εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών. Όταν οι νατοϊκές σειρήνες απαίτησαν την αύξηση των εξοπλιστικών δαπανών στο 5%, η Μαδρίτη αντιτάχθηκε σθεναρά, περιορίζοντας την αύξηση στο 2% — ένα ποσοστό που αντιστοιχεί ωστόσο στο υπέρογκο ποσό των 36 δισ. ευρώ, την ώρα που οι υποδομές της χώρας χρειάζονται επειγόντως εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση. Το ζήτημα αυτό, άλλωστε, ανέδειξε με τραγικό τρόπο και το δεύτερο πολύνεκρο δυστύχημα στις σιδηροδρομικές γραμμές υψηλής ταχύτητας της χώρας κατά τη θητεία του Σάντσεθ.

Όλα τα παραπάνω παρουσιάζουν σημαντικό ενδιαφέρον από τη σκοπιά της ριζοσπαστικής αριστεράς, ειδικά όταν συνοδεύονται από την απόφαση συμμετοχής σε μια κυβέρνηση με κορμό την παραδοσιακή

ισπανική σοσιαλδημοκρατία. Το PSOE (Ισπανικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα) ιστορικά δεν διαφέρει ιδιαίτερα από την αντιδραστική και φιλονατοϊκή πορεία που ακολούθησε η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Μια επιλογή που για την ελληνική (αλλά και εν γένει την ευρωπαϊκή) αριστερά φαντάζει αδιανόητη, εδώ συναντά την ευρεία στήριξη του κόσμου των κινημάτων και της «κοινωνικής» αριστεράς.

Προσπαθήσαμε να φωτίσουμε πλευρές της ισπανικής πολιτικής συγκυρίας συζητώντας με τον Jaime Caro, υπεύθυνο διεθνών σχέσεων του Frente Amplio. Δύο ημέρες πριν από τις εκλογές, μας ξεδίπλωσε την εκλογική και πολιτική τακτική της ριζοσπαστικής αριστεράς εν μέσω μιας εξαιρετικά τεταμένης διεθνούς και εγχώριας συγκυρίας.

Ερώτηση: Θα θέλαμε να μας δώσετε μια σύντομη επισκόπηση του τι θέλετε να κάνετε μετά από αυτές τις εκλογές, γιατί πιστεύετε ότι μια προοδευτική κυβέρνηση είναι σημαντική για την Ισπανία και - λαμβάνοντας υπόψη ότι για την Ελλάδα, για την ελληνική Αριστερά, είναι πολύ ασυνήθιστο να χτίζει κυβερνητικούς συνασπισμούς με τη σοσιαλδημοκρατία - γιατί η σοσιαλδημοκρατία ή ο Πέδρο Σάντσεθ είναι μια διαφορετική περίπτωση εδώ; Και τι περιμένετε από την επόμενη προοδευτική κυβέρνηση όσον αφορά τα κοινωνικά κινήματα και την αριστερή πολιτική;

Απάντηση: Θα έλεγα ότι το πρώτο πράγμα που θέλουμε να κάνουμε στην επόμενη προοδευτική κυβέρνηση είναι να παρέμβουμε στην αγορά στέγης, προκειμένου να κάνουμε πραγματικότητα το δικαίωμα στη στέγη. Και νομίζω ότι θα το κάνουμε με δύο τρόπους. Πρώτα απ' όλα, τώρα έχουμε μια προσφορά που έχει καταληφθεί πλήρως από τα «αρπακτικά» (vulture funds) και τα Airbnb. Θέλουμε να βάλουμε τέλος σε αυτό. Το πρόγραμμα μας περιλαμβάνει τη διάθεση του 1% του ΑΕΠ σε δημόσια στέγαση, η οποία θα παραμένει δημόσια για πάντα και δεν θα πωλείται σε vulture funds, όπως πουλήθηκε από τις προηγούμενες δεξιές κυβερνήσεις.

Αλλά αυτό είναι μόνο ένα ζήτημα από όλα όσα θέλουμε να κάνουμε. Ένα άλλο θέμα είναι η μείωση του χρόνου εργασίας. Από τον προηγούμενο συνασπισμό στις εκλογές του 2023, θέλαμε να μειώσουμε τις ώρες της εβδομάδας εργασίας στις 37 ώρες την εβδομάδα και έχουμε κατά νου και στον ορίζοντα τις 35 ώρες την εβδομάδα.

Και επιπλέον, έχουμε μία γραμμή καθολικών ενισχύσεων και όχι μεμονωμένων επιδομάτων. Πιστεύουμε ότι οι καθολικές ενισχύσεις είναι πολύ σημαντικές στον κόσμο που ζούμε αυτή τη στιγμή. Πολλές είναι κάπως αμφιλεγόμενες ή προβληματικές, γιατί όπως ακριβώς και το δωρεάν σύστημα υγείας αφορά και τους πλούσιους ή όσους δεν το χρειάζονται πραγματικά, αυτές οι ενισχύσεις θα δίνονται σε όλους ανεξαρτήτως εισοδήματος. Αλλά αν φορολογήσεις σωστά τους πλούσιους, τα χρήματα που τους δίνεις θα τα πάρεις πίσω διπλά και τριπλά.

Ερώτηση: Γιατί θεωρείτε ότι είναι σημαντικό να διατηρηθεί μια προοδευτική κυβέρνηση στην Ισπανία;

Απάντηση: Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ήμασταν μία νησίδα μέσα στην Ευρώπη, αλλά καταφέραμε να ηγηθούμε σε κάποια πράγματα που νομίζω ότι είναι πολύ καλά. Για παράδειγμα, στην κρίση της πανδημίας, η λύση ήταν εντελώς η αντίθετη από την κρίση του ευρώ. Στην κρίση του ευρώ προωθήθηκε η λογική της λιτότητας, ενώ στην κρίση της πανδημίας η απάντηση ήταν ένα είδος κεϋνσιανού μοντέλου, το οποίο πετύχαμε. Όμως, αυτή τη στιγμή θέλουν να αλλάξουν αυτό το κεϋνσιανό μοντέλο προς τις στρατιωτικές δαπάνες, και η Ισπανία, ως προοδευτική κυβέρνηση, είναι αυτή που είπε όχι στο 5% του ΝΑΤΟ και του Ντόναλντ Τραμπ. Οπότε, προσπαθούμε να λειτουργήσουμε σαν το φρένο στη λιτότητα για όλη την Ευρώπη.

Και φυσικά, επειδή ήμασταν στην κυβέρνηση, είχαμε τη δυνατότητα να πούμε ότι αυτό που συνέβη στην Παλαιστίνη ήταν γενοκτονία και ότι οι ευρωπαϊκές χώρες και η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έπρεπε να διακόψει όλες τις σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ. Προχωρήσαμε σε νόμο για το εμπάργκο αγοραπωλησίας όπλων από το Ισραήλ - ένα νομοσχέδιο που αναγνωρίζουμε ότι μπορεί να βελτιωθεί, θέλουμε να το βελτιώσουμε και έχουμε στο πρόγραμμά μας τη βελτίωσή του - το οποίο συντονίσαμε πλήρως με το BDS και το RESCOP *(σημ: Το RESCOP (Red Solidaria contra la Ocupación de Palestina) είναι ένα ισπανικό δίκτυο αλληλεγγύης το οποίο ιδρύθηκε το 2005 και συντονίζει εκστρατείες και πρωτοβουλίες μποϊκοτάζ, απόσυρσης επενδύσεων και κυρώσεων (BDS) που σχετίζονται με την Παλαιστίνη)*. Άλλο ένα πράγμα που καταφέραμε είναι ότι δεν έχουμε ουσιαστικές διπλωματικές σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ πλέον, καθώς τόσο εκείνοι όσο και εμείς έχουμε αποσύρει τους πρέσβεις μας. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό στο πλαίσιο της γενοκτονίας και του πολέμου να είσαι στην κυβέρνηση και να λες ότι μια προοδευτική κυβέρνηση μπορεί να πράξει διαφορετικά από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές ηγεσίες.

Όσον αφορά το γιατί κυβερνάμε με τους σοσιαλδημοκράτες, κάτι που προκαλεί κάπως σοκ στους Έλληνες: δεν είναι ότι ο Πέδρο Σάντσεθ είναι ο πιο προοδευτικός ηγέτης στην Ευρώπη επειδή απλώς θέλει να είναι ο πιο προοδευτικός ηγέτης στην Ευρώπη. Είναι αποκλειστικά επειδή είχε να συγκυβερνήσει κατά σειρά με τους Unidas Podemos, με το Sumar, και ελπίζουμε ότι θα έχουμε άλλη μία κυβέρνηση με το Frente Amplio ως κυβερνητικό εταίρο. Εμείς τον κάνουμε πιο προοδευτικό, γιατί ίσως εκείνος να ήθελε -δεν ξέρουμε στην πραγματικότητα- να αυξήσει στο 5% του ΑΕΠ, αλλά ήξερε ότι αν το αύξανε, θα αποχωρούσαμε την κυβέρνηση.

Έχει αυτή τη στάση για την Παλαιστίνη επειδή έχουμε ανθρώπους στην κυβέρνηση όπως η Σίρα Ρέγο (Sira Rego), η οποία είναι παλαιστινιακής καταγωγής, έχουμε τη Γιολάντα Ντίαθ (Yolanda Díaz), που ήταν αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και αντιτάχθηκε κατηγορηματικά στην όποια συνεργασία με το Ισραήλ, και έχουμε τον Πάμπλο Μπουστιντούι (Pablo Bustinduy), που ως υπουργός Κοινωνικών Δικαιωμάτων και Εμπορικών Σχέσεων ήταν πίσω από όλες τις πολιτικές που αναδεικνύουν την εταιρική συνενοχή. Για παράδειγμα, προσπάθησε να επιβάλει πρόστιμα στην Airbnb επειδή δραστηριοποιούνταν σε κατεχόμενα εδάφη της Παλαιστίνης.

Οπότε νομίζω ότι όλα αυτά που βλέπει ο κόσμος στην Ευρώπη στον Πέδρο Σάντσεθ -για παράδειγμα τη διεθνή θέση και οικονομία της Ισπανίας - οφείλονται απλώς στο ότι εμείς τα κάναμε δυνατά συμμετέχοντας στην κυβέρνηση. Η βελτίωση στην οικονομία που βλέπουμε οφείλεται στο ότι ήταν η συγκεκριμένη Υπουργός Εργασίας για να προχωρήσει την εργατική μεταρρύθμιση και όχι επειδή, γενικά και αφηρημένα, το Σοσιαλιστικό Κόμμα κυβερνά πολύ καλά και είναι το πιο προοδευτικό αυτή τη στιγμή.

Ερώτηση: Αυτές οι εκλογές φαίνεται να σημαδεύονται από την άνοδο της ακροδεξιάς, και συγκεκριμένα του κόμματος Vox. Μπορείτε να μας πείτε λίγο ποια πιστεύετε ότι είναι η πολιτική ταυτότητα του Vox; Είναι κυρίως ένα κόμμα που έχει νέους ανθρώπους; Είναι ένα κόμμα που βασίζεται στις πόλεις ή στις αγροτικές περιοχές; Είναι ακτιβιστές της ακροδεξιάς; Και ποιες είναι οι κύριες αιχμές τους -η μετανάστευση, οι οικονομικές πολιτικές, η απειλή για την ισπανική ταυτότητα; Ποιες είναι οι θέσεις τους για τον πόλεμο στην Ουκρανία και στην Παλαιστίνη;

Απάντηση: Το Vox τα προηγούμενα χρόνια είχε στο εσωτερικό του ένα ετερόκλητο μείγμα: οπαδοί της «Τέταρτης Πολιτικής Θεωρίας» του Ντούγκιν (Aleksandr Dugin), φασίστες, φιλελεύθεροι, νεοφιλελεύθεροι.

Πριν λίγα χρόνια, είχαν μια εσωτερική σύγκρουση και έδιωξαν όλο τον φιλελεύθερο κόσμο. Οπότε τώρα έχουμε ένα κόμμα που είναι καθαρά μέτα-φασιστικό. Αλλά διατηρούν στο μυαλό τους κάποιου είδους φιλελεύθερη ρύθμιση ή φιλελεύθερη τάξη, επειδή βασίζονται στον Τραμπ και στον Μιλέι. Από τον Τραμπ παίρνουν τον αυταρχισμό και από τον Μιλέι την νεοφιλελεύθερη οικονομική πρόταση για τη χώρα. Αυτός ο συνδυασμός πολιτικών Τραμπ και Μιλέι είναι αυτό που θέλουν για την Ισπανία.

Έχουν μια συμπαγή βάση στις αγροτικές περιοχές και μια βάση -όχι τόσο συμπαγή, αλλά αυξημένη- στις αστικές περιοχές. Και το κύριο σημείο που έχουν αυτή τη στιγμή -επειδή στις προηγούμενες εκλογές είχαν πολλά σημεία που ήταν anti-woke, όπως η «ιδεολογία του φύλου», τα δικαιώματα της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας που δεν τα ήθελαν- τώρα άλλαξαν εντελώς τον πολιτικό λόγο και επικέντρωσαν στη μετανάστευση μιμούμενοι το Εθνικό Μέτωπο της Λεπέν.

Νομίζω ότι η ήττα του Βίκτορ Όρμπαν τους έκανε να αλλάξουν την αφήγηση τους, επειδή ήταν απόλυτα ευθυγραμμισμένοι με τις πολιτικές και τον πολιτικό λόγο του Βίκτορ Όρμπαν, και τώρα είναι απόλυτα ευθυγραμμισμένοι με τη Λεπέν, γιατί νομίζω ότι θεωρούν πως αυτός ο αντιμεταναστευτικός λόγος είναι το «άλογο» που θα νικήσει σε αυτή την κούρσα.

Ερώτηση: Πως τοποθετούνται για τις σχέσεις της Ισπανίας με το Ισραήλ;

Απάντηση: Νομίζω ότι ο Σαντιάγο Αμπασκάλ (Santiago Abascal) (σημείωση: πρόεδρος και επικεφαλής του Vox) ήταν ο πρώτος ηγέτης, όταν ξεκίνησε αυτή η φάση της γενοκτονίας μετά τις επιθέσεις της 7ης Οκτωβρίου - που πήγε στο Τελ Αβίβ για να σφίξει το χέρι του γενοκτόνου Νετανιάχου. Άρα είναι απόλυτα φιλοϊσραηλινοί, υπερασπίζονται τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, και όχι μόνο αυτό, αλλά για παράδειγμα θέλουν να αλλάξουν τον ορισμό του αντισημιτισμού εδώ στην Ισπανία, ώστε να υπονοείται ότι ο αντισιωνισμός είναι μια μορφή αντισημιτισμού. Και επίσης, όπως

παλιότερα ο Σαντιάγο Αμπασκάλ χρηματοδοτήθηκε από τον Βίκτορ Όρμπαν και είχε κορυφαίους συμβούλους του Βίκτορ Όρμπαν στο επιτελείο του, έτσι και τώρα έχει την ίδια σχέση με τον Νετανιάχου και του χρωστάει πολλά για την αύξηση της επιρροής του Vox.

Ερώτηση:Η προοδευτική κυβέρνηση της Ισπανίας οχυρώνεται πίσω από το διεθνές δίκαιο και τους διεθνείς νόμους στην περίπτωση της Παλαιστίνης, και γι' αυτό μιλάει για γενοκτονία, απαρτχάιντ και κατοχή. Με το ίδιο σκεπτικό στηρίζει την Ουκρανία στην άμυνα ενατίον της ρωσικής εισβολής.

Για την αριστερά διεθνώς, ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι ένα από τα σημαντικότερα σημεία που δημιουργεί και παράγει όλη αυτή την οικονομία του πολέμου και χρησιμοποιείται για να χτιστεί το επιχείρημα ότι χρειαζόμαστε περισσότερα όπλα, περισσότερη πολεμική βιομηχανία και την ρητορική ότι πρέπει να στρατιωτικοποιήσουμε τις κοινωνίες μας για να αντιμετωπίσουμε την Ρωσία, ενώ στον κυρίαρχο λόγο απουσιάζουν πλήρως οι ευθύνες του ΝΑΤΟ και της Δύσης με το πραξικόπημα του 2014 και τον πόλεμο στο Ντονμπάς πριν το 2022.

Αν λοιπόν η προοδευτική κυβέρνηση στην Ισπανία είναι στο πλευρό της Ουκρανίας, πού στέκεται η Δεξιά και το Vox; Είπατε προηγουμένως ότι το Vox εμπνέεται κατά κάποιον τρόπο ιδεολογικά από τον Ντούγκιν. Πως αυτό μεταφράζεται πρακτικά - υιοθετεί σχήματα τύπου «προστατεύουμε τις παραδοσιακές αξίες» όπως συνήθως λέει ο Πούτιν;

Απάντηση: Λοιπόν, για να είμαι ειλικρινής, το Vox έχει σε αυτό το ζήτημα μια «καρδιά μοιρασμένη στα δύο». Χαρακτηριστικά, όταν ο Πούτιν έκανε την παράνομη και ιμπεριαλιστική εισβολή στην Ουκρανία, στην κοινοβουλευτική ψηφοφορία που έγινε για την καταδίκη της εισβολής, το Vox δεν καταδίκασε. Το Vox έχει σχέσεις με ντουγκινιστές και με όλους αυτούς τους ανθρώπους της βαθιάς ρωσικής δεξιάς. Αλλά το Vox ήξερε ότι δεν πρόκειται να κερδίσει καμία ψήφο λέγοντας να μην υπερασπιστούμε την Ουκρανία. Οπότε αυτή τη στιγμή δεν αντιτίθενται στην αποστολή όπλων για την αυτοάμυνα της Ουκρανίας.

Αλλά, για παράδειγμα, είχαμε εδώ στην Ισπανία -γιατί τώρα έχει κηρυχθεί παράνομο- ένα πολιτικό κόμμα, το Núcleo Nacional, το οποίο υποστηριζόταν πολύ από τα πιο μετα-φασιστικά στοιχεία μέσα στο Vox. Το Núcleo Nacional, είναι ένα νεοναζιστικό κόμμα, το οποίο πήγε στις ναζιστικές πολιτοφυλακές που υπάρχουν στην Ουκρανία προκειμένου να λάβει εκπαίδευση στα όπλα με σκοπό να προετοιμάσουν πραξικόπημα εδώ στην Ισπανία.

Και όσον αφορά το τι πιστεύουν το Frente Amplio και το Sumar για την εισβολή και τον πόλεμο: ναι, αυτός ήταν ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος που ξεκίνησε από την παράνομη εισβολή. Έχουμε συνείδηση ότι αυτός ο πόλεμος, αν τραβήξει σε μάκρος, θα αποτελέσει έναν μηχανισμό για τη βιομηχανία των όπλων. Αλλά έχουμε μια θέση πολύ ξεκάθαρη και σταθερή από την πρώτη στιγμή: όπως στηρίζουμε το δικαίωμα στην αντίσταση του ουκρανικού λαού -επειδή βασιζόμαστε στο διεθνές δίκαιο- έτσι στηρίζουμε την αντίσταση του παλαιστινιακού λαού και την αντίσταση του λαού των Σαχράουι (Δυτική Σαχάρα).

Οπότε έχουμε ως θέση τη στήριξη του ουκρανικού λαού -επειδή έχουμε πολλούς αριστερούς

ανθρώπους στην Ουκρανία και αναρχοσυνδικαλιστές στην Ουκρανία που ήρθαν εδώ και μας είπαν ότι πρέπει να στηρίξουμε την Ουκρανία- αλλά ξέρουμε ότι μόνο η στήριξη με όπλα δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημα. Το πρόβλημα θα λυθεί με τη διπλωματία. Και η Ευρώπη, υπό αυτή την έννοια, πρέπει να βάλει μπροστά τη διπλωματία και να αρχίσει να λύνει διπλωματικά αυτή την εισβολή.

Ερώτηση: Μιλήστε μας λίγο για το Frente Amplio; Πώς συνδέεται η εκλογική σας στρατηγική με την κινηματική κίνηση; Και ποιο είναι το σχέδιό σας σε αυτόν τον δρόμο προς τις εκλογές, αλλά και μετά από αυτές, ώστε να συνδεθείτε με τα κινήματα και τα κομμάτια της κοινωνίας που αποφασίζουν να κινητοποιηθούν;

Απάντηση: Είναι μια δύσκολη ερώτηση. Στις προηγούμενες εκλογές είχαμε το Sumar ως συνασπισμό και αυτό είχε περίπου 120.000 μέλη *(σημ. Μία βασική διαφορά στον συνασπισμό Sumar και στον συνασπισμό Frente Amplio είναι το γεγονός ότι στο Frente Amplio δεν συμμετέχει το Podemos, το οποίο επέλεξε την αυτόνομη κάθοδο)*. Τώρα φτιάξαμε το Frente Amplio που αποτελείται κατά βάση από τέσσερις δυνάμεις: το Comuns (καταλανικό κόμμα της αριστεράς), την Izquierda Unida (Ενωμένη Αριστερά), το Más Madrid και το Movimiento Sumar. Όμως το Frente Amplio έχει έναν ευρύτερο εκλογικό συνασπισμό με κόμματα που ήταν στον προηγούμενο συνασπισμό του Sumar -είναι λίγο περίπλοκο να το εξηγήσω- που περιλαμβάνει περίπου 15 πολιτικά κόμματα.

Θέλουμε να νικήσουμε την ακροδεξιά -δεν θέλουμε να έχουμε έναν φασίστα και φιλοσιωνιστή όπως ο Αμπασκάλ στη θέση του αντιπροέδρου- αλλά ξέρουμε ότι αυτό δεν αρκεί και πρέπει να κάνουμε περισσότερα από αυτό. Το τελευταίο διάστημα, σε αυτή τη νομοθετική περίοδο, είχαμε μόνο δύο κοινωνικά κινήματα που ήταν πολύ ισχυρά, το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και το κίνημα για τη στέγαση. Στο παλαιστινιακό κίνημα, προσπαθήσαμε να μεταφέρουμε όλα τα ζητήματα που έθεσαν στο κοινοβούλιο, – για παράδειγμα το εμπάργκο και τη διακοπή διπλωματικών σχέσεων με το κράτος του Ισραήλ – και είμαστε δεσμευμένοι να εμβαθύνουμε αυτή τη στρατηγική.

Και στο άλλο κίνημα, η βασική αιχμή ήταν τα σωματεία ενοικιαστών, το κίνημα για τη στέγαση. Γι' αυτόν τον λόγο επικεφαλής του συνασπισμού μας είναι η Άντα Κολάου (Ada Colau), η οποία προήλθε από το κίνημα στέγασης και έκανε τόσο σπουδαία δουλειά ως δήμαρχος στη Βαρκελώνη στον τομέα της δημόσιας στέγης. Θέλαμε λοιπόν να εμβαθύνουμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Από τη πλευρά μας, σεβόμαστε την αυτονομία των κοινωνικών κινημάτων. Έχουμε πολύ καλή σχέση με τα σωματεία ενοικιαστών, αλλά ξέρουμε ότι είμαστε δύο οργανώσεις που είναι διαφορετικές και πρέπει να κινητοποιούμε και να συγκινούμε διαφορετικούςωανθρώπους, να απευθυνόμαστε σε διαφορετικά συναισθήματα.

Εμείς είμαστε ένα πολιτικό κόμμα, βρισκόμαστε στους θεσμούς· η δέσμευσή μας είναι μέσα στους θεσμούς να αναπτύξουμε αυτά που θέλουν να κάνουν τα σωματεία ενοικιαστών και το κίνημα στέγασης. Η δέσμευση ή το καθήκον μας δεν είναι να φέρουμε τους ανθρώπους των σωματείων ενοικιαστών μέσα στον πολιτικό θεσμό, στην πολιτική αρένα. Εκείνοι πρέπει να βρίσκονται στο κοινωνικό κίνημα, να αναδεικνύουν τι θέλει η κοινωνία, κι εμείς πρέπει να δεσμευόμαστε από τη

μεριά των θεσμών.

Ερώτηση: Με μία πρόταση: ποια είναι η πρόβλεψή σας για το τι θα συμβεί την Κυριακή.

Απάντηση: Πιστεύω ότι θα ανανεώσουμε την προοδευτική κυβέρνηση.